

איש אחר. הוא היה אדם נוח. תמיד הייתי מדברת איתו על כל מיני דברים. זה מאז שהייתי תלמידה שלו. הייתי מספרת לו הכל. באופן חופשי.

הוא סיפרס כזה נוח. הוא אוהב לדבר עם נשים. בדרך כלל.

וביחס ליחסים שהיו ביניהם:

אף פעם לא היו לי יחסים עם השופט מלחי. אותו יום בו מסרתי למלחי את ה-1,500 ל"י, נכנסתי לצריף. היה שם חושך. אחרי שנתתי למלחי את המעטפה עם הכסף, הוא ניסה בכוח להתעסק איתי. אני לחמתי איתו, והוא הצליח לתת לי נשיקה.

הוא היה מנסה תמיד להתעסק איתי, אבל לא היה מצליח. נעלתי (ממנו). לא יכולתי לסבול את הבן-אדם הזה.

וככל זאת הוא קיבל אותי יפה בבית המשפט, כשבאתי להקליט אותו, למרות שידע שאני התלוננתי!

ומה יש לה להגיד, אחרי הכל:

הלב נורא כואב לי על מלחי. הוא אחד האנשים הטובים והישרים שאני מכירה. אם יכולתי לבקש ממנו סליחה, הייתי עושה זאת.

מרגלית זאב. קצין משטרה בדרגת ניצב-מישנה. האיש שבפניו הלשינה סר פר על ידיה רביסקד משה זיו. בעקבות ה-הלשנה שלה הוא פוטר מן המשטרה.

אני לא מכירה אותו.

התרשמתי ממנו לטובה, אך לא הוא האיש שמנהל את המשטרה. מזה חששתי. יש טוב ויש רע בכל מקום.

מאיר ראובן. פסיכיאטר מחוץ. מנהל בית-החולים בארבעה, החתום ביחד עם ד"ר ירמולוביץ וד"ר רבינוביץ על אישור פסיכיאטרי של סופר, שנבדקה בבית-החולים הממשלתי בבתיים.

בחיים שלי לא ראיתי את האיש הזה. לא דיברתי איתו מילה אחת בחיי. אני רואה אותו לראשונה בחיי כאן בבית-המשפט. אני אומרת זאת בשבועה.

זאת באמת חוצפה מצד רופא לבוא לכאן לבית-משפט, להזניח חולים, לקבל כסף על חשבון הממשלה.

זה הליכוד הכי גדול במדינה. איך רופא ממשלתי מעז לבוא ולדבר נגדי, ומעז לעזוב בית-חולים ור לשבת כאן? זו אתי קה מקצועית?

נחמיהם. פסיכיאטר מחוץ. מנהל בית-החולים בארבעה, החתום ביחד עם ד"ר ירמולוביץ וד"ר רבינוביץ על אישור פסיכיאטרי של סופר, שנבדקה בבית-החולים הממשלתי בבתיים.

בחיים שלי לא ראיתי את האיש הזה. לא דיברתי איתו מילה אחת בחיי. אני רואה אותו לראשונה בחיי כאן בבית-המשפט. אני אומרת זאת בשבועה.

זאת באמת חוצפה מצד רופא לבוא לכאן לבית-משפט, להזניח חולים, לקבל כסף על חשבון הממשלה.

זה הליכוד הכי גדול במדינה. איך רופא ממשלתי מעז לבוא ולדבר נגדי, ומעז לעזוב בית-חולים ור לשבת כאן? זו אתי קה מקצועית?

נחמיהם

ושעבור הזעם — אמר לי — יחזירו אותי למשטרה.

ש יעקב. ניצב-מישנה. דובר המשטרה הארצי. הוא הכחיש בחריפות, כאשר ציינה סופר באוזני כתב היום שהמשטרה תשוב ותעסיק אותו.

איך יכול היה מר נש להקדים ולהגיד שלא יקבלו אותי למשטרה עוד בטרם הגשתי בקשה. זה אומר דרשני!

אני לא אוהבת אותו.

תגובתו על המשך עבודתי במשטרה גורמת לי נזקים עצומים, באשר אני נראית בעיני הציבור כפושעת או גנבת, וזה בתוקף פה שהמשטרה מתחננת בפני כל ארחי-פרחי שיתגייס למשטרה.

סופר שלמה. אביה של יונה סופר. קצין משטרה בתקופת המנדט, וכיום בנציבות שרות המרינה בדרגה בכירה. נשא את אימה אחרי שאיים בהתאבדות. הוא נפ"רד ממנה בהשפעת המשפחה ונשא אשה שנייה. יונה סופר הוכנסה או לגנבת, וזה בתוקף התפתח בה היחס הדו-ערכי לאביה — כפי שכתוב בדו"ח הפסיכיאטרי: "מצד אחד היא התגאתה בו, בכשרונותיו ועמדתו, ומאידך יצרה כלפיו יחס שלילי ועויין, על שהפקיר אותה ולא התעניין בה. התפתחה בה שיני אה וסינה כלפי אביה, ורצון לנקום בו."

אבא שלי רודף אותי ומתנכל לי ללא הצדקה.

הוא גרס לי שיאשימו אותי בפולילים בי עסק עם בעלי וולף.

אני מאד אוהבת אותו.

אני רק כועמת עליו. אני אפילו לא בי רוגז איתו.

אהבתי את האבא שלי, כי הוא אבא שלי. ואי-אפשר לשווא אבא. בשום פנים אי-אפשר

לשנוא אבא. אבל כעסתי עליו על שהפקיר אותי לכל רוח.

ע יוסף יוסף. לשעבר ראש מועצת עובדי.

ראש המועצה הזה קשר קשר עם פקיד ממשלתי מטויים והעביר את המשפט לאדם אחר. כאן נערכה עיסקה, בה שולשלו אלפי לירות לכיסו של הפקיד הנכבד.

עשו בירור ופיטרו את ראש-המועצה, וזה בגלל המכתבים שלי. והוא גם שיכור! הוא היה מבקש ממני 100 ל"י בתור קר מיטיון. פעם אחת נתתי לו. הוא רצה עוד. אבל לא יכולתי לתת יותר. לא היה לי. אני יכולה להוכיח את זה.

פ רוסט ארם. עורך-דון. היה נשוי לי בתו של השופט קנת, והתחיל לטפל בעניין של ונקרט.

פרוסט סידר בעזרת חותנו, השופט קנת, שהתיק של ונקרט יועבר אל מלחי. כדי שהוא יטפל במשפט.

פ אר דויד. קצין חקירות במדור בילוש במשטרת חיפה.

שלחו אותי לדבר בעניין השוחד עם ה-קצין פאר. לא רציתי שהדבר יהיה בידי ה-קצין פאר. הייתה לו דעה קדומה עלי. הוא זילזל בי. דיבר אלי בזלזול. לא נתייחס אליו כאלו. הוא רצה אותי. הוא נתן לי עצה הפוכה. אמר לי להסתלק מכל ה-עניין ששופט לוקח שוחד.

פ ימרמן צבי. עורך-דון בנהריה. כיום חבר-כנסת מטעם גח"ל.

הוא רק אחרי כדי שנהיה שותפים, אחרי שמרתי לו שה-אפשר לעשות עסקה. כסף בתל-אביב, בגלל שהשופט מלחי לוקח שוחד. ואז ציינו שמוות רודף פורד, ונכון שמוות רודף פורד, ומעניישים את הגנב רק מפני שהוא נתי פשע? פורד לא הבין למה הוא מתכוון. זילזלתי בו. לענתי להצעה שלו לפתוח איתי משרד.

ידעתי שצימרמן אוהב הרבה כסף. (המשך בעמוד 22)

לקחתי איתי לפגישה את צבי כהן. רציתי שידע מה הולך. רציתי שיהיה לי עד בבוא היום... סיפרתי לו מה עומד להתרחש. אמרתי אז לצבי כהן, שיסתכל היטב וינסה לזכור את האדם שאני אגש ואשר אמר סור לו משהו. ביקשתי ממנו שישליל כל תנועה שלי... הוא ידע היטב במה המדובר. אז ראיתי את ונקרט. אמרתי לצביקה, הסתכל, האיש הזה הוא ונקרט. הלכתי לכיוון שלו, וראיתי גם את השופט מלחי יושב במזנון של תחנת הרכבת. ונקרט מסר לי חבילה לבנה. הוא אמר לי, שיש בחבילה 1500 ל"י. ניגשתי אל מלחי. הוא הושיט לי את ידו, וביחד הכנסנו את החבילה לכיס הימני של החליפה שלו.

אחרי זה שתינו קפה. ישבתי עם מלחי כי שמונה דקות. הכרתי לו את צבי כהן. ונקרט עמד מרחוק וראה.

כהן לא נשא את סופר לאישה. הם הסתכסכו ביניהם, ויותר אינם מדברים האחד עם השני.

כ הירצידון שלמה. עורך-דון. כיום חבר-כנסת. הופיע בתיבה של סופר נגד פקיד נציבות שרות המדינה גדליה יערי, בהאשמה שמפלים ולא מאפשרים לה תעסוקה.

כהן-צידון

סיפרתי על השור חד שנתתי למלחי למר כהן-צידון כי מכוניתו בדרכי מנהי ריה לחיפה. הוא התרעם עלי ואמר לי — תיכף אזורק אותך מהמכונית. היה מודאג אם השופט מלחי יודע על מה שאני מדברת.

זה השופט מלחי שלח אותי לכהן-צידון, בכדי שינהל בשבילי משפט נגד המדינה. סיפרתי לכהן-צידון על עניין השוחד, בגלל שהיה ריב חזק ביני לבינו.

מ זרחי אהרון. רופא. קצין לישיבת הבריאות בעכו. הוא פנתה אליו ביהם לפקיד שלו אבני, שלטענתו לקח שוחד מן לקוחותיה, הוגז וזכמן, עבור מסירת חוות דעת במשפט.

סיפרתי לד"ר זרחי שגם שופטים מקבלים שוחד. לא היה איכפת לי אם הוא יעשה משהו או לא יעשה משהו.

הכרתי אותו בתור אדם הגון. אבל הוא לא עשה כלום. כמו הרבה אחרים.

מ לחי אליעזר. שופט מחוץ בחופשה. הואשם במשפט מלחי. נשוי ואב לבן. הכיר את יונה סופר באמצעות תוסיקה-כהן, כאשר עבדה יותר מאוחר, כמתמחה בלישיבת השופט גביון, עבד מלחי באותו חדר. בין השניים התקשרה ידידות, שכנראה נשארה בגדר ידידות בלבד.

ואז, לפתע, האשימה סופר את השופט אליעזר מלחי, שהוא קיבל שוחד בסך 4000 לירות, אותן קיבל מידיה בתחנת הרכבת הצפונית בתל-אביב. על-מנת שיקל בדיון של המשפט, שלמה ונקרט.

כשיונה סופר האשימה לראשונה את ה-שופט האמרי בקבלת שוחד איש לא נטה להאמין לה. אך אחרי חקירה מרוכבת הועמד מלחי לדיון, כשיונה סופר משמשת כעדת-התביעה הראשית.

הוא עזר לי... אף פעם לא קרה שביקשתי ממנו משהו, והוא לא יעשה בש"בילי... הוא תמיד היה מוכן לעשות הכל בשבילי.

אף פעם אחת לא רבתי עם השופט מלחי. לא היו בינינו יחסים כאלה שהיה צורך במריבות. ממש כלום.

אני נשבעת בילדים שלי ובאמא שלי שהם יקרים לי מכל דבר בעולם, שאני במו ידי נתתי לשופט מלחי שוחד בשביל ה-משפט של ונקרט. המטרה שלי הייתה אחת ויחידה — להוכיח לנציבות שירותי-המדינה בבוא היום, למי לא נותנים זכות קיום במדינה.

מלחי הסביר לי, שדבר כזה עלול לעלות לו בתפקידו. בכמה אפשר להעריך את תפ-קידו, שאל לבסוף לקב בסכום של 10 אלפים לירון, ואמר: זה מעט מאוד.

בהזדמנות אחרת אמר לי: כשלווקחים פעם אחת, לוקחים תמיד. זה הופך למחלה. אפילו לירות לוקחים. הוא עשה רע לעצמו. הוא יכול היה להביא את המשטרה וגם לא לקחת שוחד. גם לי היה יותר טוב, בסופו של דבר, אם מלחי לא היה לוקח.

אבל עד היום חושבת סופר את מלחי לאדם נעים וסימפטי:

היה לי יונגר נוח לגשת אליו מאשר אל

רציתי להתנקט בחברה ובשופט זוהר ועשיי תי את עיסקת השוחד.

י יו משה. קצין משטרה בדרגת רביסקד. היה יורד קרוב של סופר.

אבתי אותו. הוא היה הידיד שלי, וחיינו ביחד. אבל זה חומר לעיתון המלוכלך.

בשנת 1963 סיפרתי לרביסקד זיו במש-טרת חיפה את הכל על השוחד. נפגשתי איתו אז הרבה פעמים. כמעט כל יום. ורק בסוף סיפרתי לו הכל... הוא בא אלי פעם עם איש מהש. בקשר לעניינים אחרים, ואז סיפרתי גם לאיש הש. בנוכחות הקצין זיו, על השוחד. איש הש. היה היחיד, ש'לקח את זה ברצינות. הוא דרש ממני אז, שאגיש זאת בבית.

יותר מאוחר פוטר זיו, שהיה אחד מטובי החוקרים, מן המשטרה. לעומת הגירסה שהגורם לפיטוריו הוא הלשנת יונה סופר, שהסתכסה איתו על רקע אישי, אינטימי, הרי שהיא טוענת:

לא הלשנתי על זיו. הוא הלשין עלי, שאני נתתי שוחד לשופטים.

כ כמ ברכה. סופרת. אשתו של דוד הכהן.

אני הלכתי אישית לאשתו של דוד הכהן מפני שהיא אשתו של יור ועדת-החקוץ והבטחון של הכנסת. רציתי שתעזור לי להסתדר בעבודה.

סיפרתי לה שלא נותנים לי לחיות, והנה אני יודעת על דברים כאלה כמו שהשופט מלחי לוקח שוחד. שלאתי אותה מה רוצים ממני.

כאשר אמרתי לה — אני אפרסם את עניין מלחי ברבים, היא השיבה לי: הממשלה לא פוחדת ממך.

אבל אחרי-כן היא הציעה לי להיפגש עם הגברת גולדה מאיר. היא טילפנה אליה, אך לא הצליחה למצוא אותה.

ט ורדאנו רפאל. פקיד ברבנות בחיפה. חשוד בקבלת שוחד. משפטו, עומד ל-התברר בקרוב.

טולדאנו לוקח שוחד רק מעורכי-דון. פנינה גז וגירגי גז שרצו להתגרש היו הלוקחות שלי. אני אמרתי להם שיתנו שוחד לטולדאנו כדי שירדו להם את המשפט. נתתי גם שוחד לטולדאנו מהרבנות ב-חיפה, 25 ל"י, כדי שיקדים משפט... טולדאנו הוא פקיד ברבנות. לקחות שלי נתנו לו שוחד, והם העידו על כך במשטרה.

י שי דויד. מכר ותיק של יונה סופר, ובעל משרד למירסום. הוא היה צריך להפיץ את הספר דינע-עבודה, שעזיז ברי שירה הוציא צירמנית פירסומה.

ישי ואשתו הם אנשים מאד הגונים. הם אמרו לי שהסניגוריה עומדת להשי-מיץ אותי ואספה תיקים נגדי. כדי לי הפחיד אותי שהייתי בבית-חולים לחולי רוח.

י רמולוביץ זאב. פסיכיאטר מחוץ ומנהל בית-החולים בבתיים, שחתם יחד עם עוד שני פסיכיאטרים על תעודת רופא של יונה סופר.

ד"ר ירמולוביץ מסר לידי את התעודה כשהוא היה לבדו במשרד. רופא אחר לא נכח. הוא בכלל לא בדק אותי.

י זורן עזרא. שופט בית-המשפט המחוזי בתל-אביב. ישב בהרכב שלושה שופטים במשפטו של ונקרט. וממנו חשש ונקרט, שעליו אי-אפשר להשפיע.

לא ידענו איך להסביר את זה לשופט יורן. הוא היה העוקץ בהרכב. ונקרט ומלחי פחדו מהשופט יורן.

והייתה לה האשמה נוספת לגבי יורן: השופט יורן הישעה אותי מעבודתי. הוא עזר אותי בניגוד לחוק. הוא ועוד שני שופטים הכריזו עלי שאני משוגעת.

כ הן צבי. מנהריה. הוא לדברי יונה סופר, האיש היכול להפוך את קצרת המשפט על מיה: הוא עלול להיות העד שראה את מלח השוחד למלחי.

יונה סופר עמדה להינשא לכהן, שהוא חבר בקואופרטיב ויפנין בנהריה. שניהם נסעו, יחד עם רחל בתו של כהן, ואברהם, בנה של סופר, לירושלים, לקבל את תעודת עורכת-הדיון של סופר.

משם המשיכו כהן וסופר ישר לתל-אביב, לתחנת הרכבת הצפונית:

ירמולוביץ

צימרמן